

որ յորջորի (s!) իսկ Եսաիս : Յիշել հայցեմ միշտ զեղկելիս եւ զձնաւզան իմ ի բարիս եւ զբարունին իմ զղծալի, որո անուն զուարթուն կոչիս եւ զպատանիս իմ զՍարգիս, որ ընդիս եւ սա իսկ պանդխտիս . ընդ նմին եւ զղծալիքս սիրով կապեալ առ իմ ոգիս, որք են եղբարք, ոչ ըստ մարմնիս, այլ հոգեւորս եւ ցանկալիս, խնամակալուք ստահակիս, սրտիւ սիրաւզք զիս զանբարիս, զի եւ յիշաւզք եւ յիշելիս ի քեզ անճառ բարիս, ընկալցուք յաւուրն աներեկի : ամեն եւ եղիցի :

262ա . Սիրելիք Քի . եւ աշակերտք, որք հանդիպիք . այսմ մատենի, յիշեսցիք զանպիտան զծոցս աղաւթիւք, եւ զվզոյն . իմ զԳրիգոր Բրջնեցի (s!) եւ զքեռորդի նորին արհեսպոս . զար . Յովէս . զերախտաւորսն իմ եւ զուսուցիչք, եւ զձնողսն իմ եւ զեղբարսն եւ զքորսն բոլորով սրտիւ եւ ասասցիք, Քս . Ած . քաղցրականք (s!) հայեաց ի նոսա յաներեկ աւուրն, զի առ հասարակ արժանի լիցուք ողորմութեն . Այ . եւ նմա փառք յաւիտենս . ամէն :

310բ . Ի հայկազեանս տուժարի/ յեաւթն հարիւր մերոյս թուի, / քառասներորդ է . երրորդի, / որ եւ ամաւք շրջագայի : / զմեր հայկազեան տունս հայրենի/ որրուացեալ (s!) զսայ ունի, / է բարբարոս եւ այլազգի, / որոյ անուն Ղազան կոչի : / յարքայութեն . Հեթմոյ որդի/ Լեւոն բարեպաշտի, / բարբարոյ եւ հեղհոգի/ որ եւ տիրէ Կիլիկոյի : / զԼուսաւորչին իմ Գրիգորի/ ի գրոյ մեղաց վերածողի/ զազորս մեղաց իմ լուացողի, / զաթոն ունի տր . Գրիգորի : / Մկրտիչ անուն եւ եղկելի, / սուտ քահանա տարտամ ոգի, / ժահահոտեալ մեղաւք իլի, / զոր կամաւորն գործեց /

311ա . Ի : * Ի նահանկ է Այրարատի/ Լուսաւորչին մերոյ տեղի/ յԱրարատէ հոչակելի, / որ յորջորջին Աթելենի : / է ի ստորոտն Արագածի/ լերին մեծի եւ անուանի . / մերձ ի զղեակն է ի Բրջնի/ առ սահմանաւքն Կոտայի : / որոյ եկեալ յայս գաւառի, / որոյ անուն Ղայ ձոր կոչի/ հուպ ի շիրիմն Սիւնեցի, / ի յԱղբրց վանս մենաստանի : / յերկրորդ Աթեն պանծալի / առ ոտս հաւր մեր Եսայի/ եւ բարունեաց վարժապետի, / հասեալ ի ծայրս իմաստ բանի : / բարձեալ զխաչն Քի . / եւ հետեւեալ նորին շաւղի, / ի գիշերի եւ տուրնջենի/ ածային . բանիւ բերրի : / ըստ տրուենանն . հրամանի քննէր զգիրս մատենի, զի առանց այսմ հանճարի/ կեանս անհնարին ոք ընդունի : Սկիզբն արարի այսմ տառի, կաթողիկեայցս մեկնչի, եւ Յովհաննու յայտնութենի, ու էր ընդ եղբարցս նորին բանի, եւ Բարձրացուցէ ճառիս խաչի եւ զեղեցիկ ներբողինի, որ ասաց Ած . է սա Դաւթի անյաղթելի փիլիսոփայի, որ է պարծանք մերոյս սեռի, զորս գրոյմէլ ի քարտիսի : մանկանց որդոցն, որ սինի որ յուսումն փափագի Ածային . Իմաստ բանի, զի յիշատակ անջնջելի իմն եւ ծնողաց իմ եղիցի : նաեւ եւ զսր . բարունապետն իմ զԳրիգոր, մակ յորջորջեալ Բրջնեցի, զսուցիչն իմ եւ զերախտաւոր, որ էր այր բարեսէր եւ կատարեալ յիմաստս առաքի-

նութե ., ի տեսականն եւ ի գործնականն, բայց առաւելեալ բանականան, որպէս թէ սեռ իսկ ասել զնա բանի, եւ կամ միտ . վս . որոյ պատուեալ յԱծուստ . եւ ի մղկանէ ., ի մեծամեծաց եւ ի փոքունց : եւ էր տարփաւղ Ածային . եւ հոգեւոր զանձուն, որ ըստ մարգարէին ձայնի ելս եղ ի մտի ի հովտէս տրտմութե ., եւ ի տաժանալից կենցաղոյս որ յայսմ ամի փոխ . *

311բ . առ անձկալին հաւր Քս . զորս նոյն ինքն բանն Ած . երկնաին խորանացն արժանի արասցէ եւ ընդ սիրելիս անուանն իւրոյ դասեսցէ պայծառ եւ զուարթ երեսաւք, եւ ի դասս սրբոց վարդապետացն ընկալցի հանդերձ ծնողաւք եւ հարապատաւք իւրովք եւ ամենայն արեան մերձաւորաւք : ամեն եւ եղիցի : Այլ եւ զքվերորդի սորին զար . Յովես . զարհեսպիսկողոսն Բրջնոյ եւ զվերատեսուչն Այրարատեան նահանկին . զսնեալն սրբութր . եւ զվարժեալն առաքինութր ., որ է այր հեղ եւ երկայնամիտ եւ զուարթ դիմաւք, որպէս վկայի վս . Բառնարայ, զորս պահեսցէ Քս . Ած . անսասան եւ խաղաղական կենաւք անարատ եւ անբասիր ի կենցաղ մինչ ի խորին ծերութի . ամէն եւ յետ յաստեացս վճարման սրբոց հայրապետացն եւ ընտրելոցն մասնակից եւ դասակից արասցէ : Եղիցի եղիցի : Որ է արեան մերձաւոր իմ եւ խնամածու ըստ հոգոյ եւ մարմնոյ . նա եւ զեղկելին զսուտ անուն արեղա եւ սպասաւոր բանի, մեղսամակարդ եւ ժահահոտեալ մեղաւք : Եւ զհարազատ եղբայրն իմ Յովէս . քահանա, խաչակրան եւ սրբասէր անձն, հանդերձ եղբարք եւ ծնողաւք եւ ամ . երախտաւորաւք յիշել ի տր . : Արդ յերես անկեալ արտաւարաթոր դիմաւք աղաչեմ զմերձակայսք . . ? զպատահեալք այսմ Ածաչունչ . մատենի, եթէ ընթեռնելով եւ եթէ յաւրինակելով, վերազրեալքս ի սմա յիշել ի մեղաց թողութի . առաջին բարի մտաւք . եւ սխալին եւ խոչ(որ)ութեն . մի լիցի մեղադրութի ., այլ սղալն սիրով ուղղեսցի : զի եւ ձերոյն պատառեսցի կտակ պարտեացն յառատ տնէն . յաւուրն աներեկի .

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Բ . 75 .

Ձեռ . Էջմ . No. 1844 . Ըժ .

Բ . Գրքի եր . 213 եւ 214 ծ .

Փառք ամենաւր . երրորդութեն . : ամէն :

617ա . Փառք եռանձնական ածութեն . եւ եղարուն բնութե . միանական տրութեն . եւ ինքնիշխան թագաւորութեն . հաւր եւ որդւոյ եւ հոգւոյն սրբոյ ի բնաւիցս վերառաքեսցի զոյից այժմ եւ յանկողրն հանդերձեալ յաւիտենի : ամեն : ուստի յերեք երեւեան լուսոյն զերահրաչ փողփիցն արտածորմանէ անթերի լրութր . յաւէտ աուրեալ երիցս երանեալ սրազան . եւ հոգէհանճար հոտորն մեծն Ներսէս արհեսպոսն . Տարսոնի ածուսոյց . իմաստիւքն փարթամացեալ զրեաց զմեկնութի . հոգեհոտաւք երգոց սաղմոսացն ածահարն . Դաւթի, բացայայտելով անձածուկ տեսութր . զամբարեալ ի սմա զգանձս

*Սրանից յետոյ տես պատկ . 203 :

*Մինչ այստեղ պատկերի մէջ :